

Told er, og jeg kan derfor ikke stemme for dette Forslag.

Angaaende Brænde, Vædringsforslag Nr. 56, skal jeg afholde mig fra enhver Udtalelse. Jeg kan i saa Henseende slutte mig til alt, hvad den ærede foregaaende Taler har sagt om den Ting.

Saa har jeg endnu een Bemærkning at gøre, og det er om Skibsafgiften. Det høje Ting vil se, at af den Side, hvortil jeg hører, er jeg den eneste, som er Medforslagsstiller til det Forslag om Skibsafgiftens Ophævelse. Naar jeg er med til at stille Forslaget, er det ikke af Hensyn til Statskassen eller til Forbindelsen med Stenfuldstolden eller lignende, men af Hensyn til, at det er en gammel Historie, at Skibsafgiften er temmelig urimelig, at den er en dobbelt Stat paa Varerne, og at den ikke særlig rammer Skibsrederne, men de almindelige Forbrugere, det har derfor allerede fra den allerførste Tid af, da vi begyndte at behandle Toldsagen her paa Rigsdagen — altsaa nu omtrent for 20 Aar siden, det er det nu i Aar — været almindelig erkendt, at Skibsafgiften bør hæves. Jeg maatte maasse i den Forbindelse tillade mig at minde om, at hele Udvalget, saa vel Højre som Venstre, i det andet Ting, første Gang Toldsagen behandlede i 1871—72, enstemmig raadede til at ophæve Skibsafgiften og det af følgende Grunde, som ogsaa ere mine Hovedgrunde den Dag i Dag, nemlig det, at da Skibsafgiften særlig hviler paa Lasterummet, kommer den særlig til at hvile paa de grovere Varer. Skibsafgiftens Betydning er forvindende overfor de finere Varer, men ved de grovere Varer er den ikke saa ubetydelig endda. Den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Breinholt) vilde, synes jeg, gøre Skibsafgiften til en temmelig ubetydelig Afgift, men jeg tror ikke, den er saa ubetydelig endda for de grovere Varers Bedkommende, og derfor vil jeg, da jeg altid efter mit Syn paa Toldbehandling i det hele navnlig gaar ud paa at indføre Toldlettelser paa grovere Varer, simplere Varer, dem, den simplere Befolkning bruger, og da Skibsafgiften netop særlig rammer de simplere og grovere Varer, finde det naturligt, at den bør ophæves, og derfor er jeg med til at stemme for dens Ophævelse uden Forbindelse med noget som helst andet.

S. Pedersen: Der var en Bemærkning, jeg glemte at gøre, da jeg talte om Vædringsforslaget under Nr. 52 om Told paa Fædt, Fædt, Fætt o. s. v., nemlig den, at naar dette Forslag, som jeg haaber, er forkastet, vil jeg meget anbefale at stemme

for Vædringsforslaget under Nr. 32, der er stillet subsidiært og altsaa kun vil komme til Afstemning, hvis det første Forslag forkastes. Forslaget gaar ud paa ikke at paalægge Told paa Margarine.

Rundsen: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet under Behandlingen af dette Afsnit, er det for at nedlægge en Protest mod de Udtalelser, som fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) angaaende, Vædringsforslaget under Nr. 52. Der blev fra den ærede Talers Side udtalt meget bestemt, at dette Vædringsforslag var stillet i Arbejdernes Interesse. Det er derimod, at jeg vil tillade mig at nedlægge Protest. Jeg kan ikke indse, at dette Forslag i nogen Maade er til Gavn for Arbejderne, men jeg anser det derimod for at være absolut til Skade for dem. Hvad er det nemlig, dette Forslag gaar ud paa? Det gaar ud paa, at to saadanne Fornødenheder som Fædt og Margarine, der jo netop bruges af de Folk, som købe dem af Billighedshensyn, af Folk, som mange Gange ikke have Raad til at købe det dyre Smør, og som maa købe disse Varer for at erstatte Smørret dermed, at disse Fornødenheder vil man nu paalægge en Told og derved fordyre dem, og saa vil man tillige paastaa, at dette skulde være i Arbejdernes Interesse, der staa som Forbrugere af en Del af disse Varer, navnlig med Hensyn til Fædt. Da der for nogen Tid siden var Tale om at lægge Hindringer i Vejen for Margarinefabrikationen, blev det gjort gældende, at naar man blot kunde saa Margarine forbudt eller indskrænket si en meget væsentlig Grad, vilde det ogsaa være til Gavn for Arbejderne. Det blev dog heldigvis den Gang med tilstræffelig Styrke fremhævet, at et Forbud mod Margarine eller en Hindring af dets Fabrikation var til Skade for Arbejderne, og jeg tror, at vi nærmest paa Grund af disse Indsigelser ikke kom til at gaa saa vidt paa dette Punkt, som det var tilfældet fra Begyndelsen af. Nu tales der atter om Margarine og ikke alene om Margarine, men ogsaa om saadanne Næringsmidler som Fædt, at de skulde med ind under en Forbrugsbeskatning, og jeg mener derimod, at et Forslag, som gaar ud derpaa, kan ikke paa nogen Maade betragtes som værende til Gavn for Arbejderne, men det er absolut skadeligt og stridende mod deres Interesser. Med Hensyn til dette Vædringsforslag gjorde det ærede Medlem ogsaa gældende, at det skulde være til Beskyttelse for Landbruget; men da det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen